

κῆς ἐν βήματι χοροῦ. Ἐν τῇ θύρᾳ δὲ τῆς οἰκίας τοῦ νυμφίου ἴσταται παρθένος, ἣτις προσφέρει τῇ νύμφῃ μέλι μετὰ σησάμου καὶ κάρυα εἰς ἔνδειξιν καθαριότητος, ἀφθονίας καὶ γονιμότητος· καὶ ἐν τῇ ἀρχαιότητι δὲ ἔτρωγον κυδώνιον. Ἐν Κρήτῃ δὲ ἐμβάπτει τὸν δάκτυλον ἢ νύμφῃ ἐντὸς ἀγγείου πλήρους μέλιτος καὶ σημειοῖ ἐπὶ τῆς θύρας τρεῖς σταυρούς· συγχρόνως δ' οἱ ἄνδρες, οἱ τὴν συνοδείαν ἀποτελοῦντες, ἐκσπᾶσαντες τὰς μαχαίρας χαράσσουν ἐπὶ τοῦ ἄνω μέρους τῆς θύρας τὰ αὐτὰ σημεῖα. Καὶ τὸ πάλαι ἐχάρασσον ἐπὶ τῆς θύρας τὴν ἐπιγραφὴν, μηδὲν κακὸν εἰσίτω· ὅπερ ποτὲ ἔδωκεν ἀφορμὴν εἰς τὸν σκώπτῃν Διογένην νὰ ἐρωτήσῃ καὶ πόθεν λοιπὸν θὰ εἰσέλθῃ ὁ οἰκοδεσπότης. Ἄμα δ' εἰσέλθῃ ἡ νύμφῃ εἰς τὴν οἰκίαν προσφέρουσιν αὐτῇ ῥοῖον, ὅπερ διαχωρίσασα αὕτη διασκορπίζει τὸν καρπὸν ἐπὶ τοῦ ἐδάφους, ὡς σημεῖον ὅτι δέον ἢ οἰκία νὰ πληρωθῇ τσοῦτων ἀγαθῶν ὅσοι ἐρυθροὶ κόκκοι εὐρίσκονται ἐπὶ τοῦ ἐδάφους.

Ἐν Κρήτῃ δὲ θέτουσιν ἐπὶ τῶν στυλῶν τῆς κλίνης τρεῖς στεφάνους ἐξ ἀκανθῶν μύρτων καὶ ἀνθέων ἢ φύλλων πορτοκαλέας, καὶ αἱ μὲν ἀκανθαὶ σημαίνουσι μακροβιότητα καὶ καρτερίαν ἐν ἀπάσαις ταῖς μερίμναις τοῦ ἐγγάμου βίου· τὰ μύρτα δὲ καὶ ἡ πορτοκαλέα τὴν τρυφερότητα καὶ σταθερότητα τῆς ἀγάπης, ἣν δέον νὰ ἔχωσιν οἱ σύζυγοι πρὸς ἀλλήλους.

Μετὰ ταῦτα τέλος παρατίθεται δεῖπνον εἰς τοὺς προσκεκλημένους μεθ' ὃ ἀποχωροῦσιν ἀφίνοντες τὸ ζεῦγος ἵνα γνωρισθῇ καλλίτερον.

Κ. Α. ΣΙΔΕΡΙΑΔΗΣ.